

Αριθμός 36/2020

**ΠΡΑΚΤΙΚΟ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕΩΣ
ΚΑΙ ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΗ
ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ
ΤΜΗΜΑ Ε΄**

ΜΕΛΗ

Αθ. Ράντος, Αντιπρόεδρος,
Πρόεδρος του Ε΄ Τμήματος,
Ρ. Γιαννουλάτου, Σύμβουλος,
Χρ. Παπανικολάου, Πάρεδρος.

ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ

**Επεξεργασία σχεδίου
προεδρικού διατάγματος**

«Μετονομασία της Κοινότητας
Λίμνης της Δημοτικής Ενότητας
Δελβινακίου του Δήμου Πωγωνίου
σε Κοινότητα Ζαραβίνας καθώς και
του ομώνυμου οικισμού “Λίμνη, η”
σε “Ζαραβίνα, η”».

Εισηγητής, ο Πάρεδρος
Χρ. Παπανικολάου.

Πρακτικό Συνεδριάσεως

Το Τμήμα συνήλθε με την ανωτέρω σύνθεση στις 4 Φεβρουαρίου 2020, με την παρουσία και της Γραμματέως του Ε΄ Τμήματος Δ. Τετράδη, για να επεξεργασθεί το ανωτέρω σχέδιο προεδρικού διατάγματος, το οποίο διαβιβάσθηκε στο Συμβούλιο της Επικρατείας από τη Γενική Γραμματεία Νομικών και Κοινοβουλευτικών Θεμάτων με το 2249/4.12.2019 έγγραφό της, που πρωτοκολλήθηκε αυθημερόν.

Κατά τη συνεδρίαση έλαβε τον λόγο ο εισηγητής, ο οποίος

αναφέρθηκε στο περιεχόμενο του υπό επεξεργασία σχεδίου προεδρικού διατάγματος και ανέπτυξε τη γνώμη του για τα ζητήματα που προκύπτουν.

Ακολούθησε συζήτηση μεταξύ των μελών και το Τμήμα γνωμοδότησε ως εξής:

Γ ν ω μ ο δ ό τ η σ η

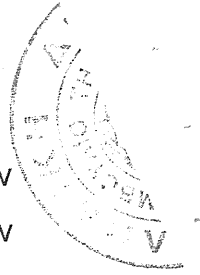
1. Με το υπό επεξεργασία σχέδιο προεδρικού διατάγματος επιχειρείται η μετονομασία της Κοινότητας "Λίμνης" της Δημοτικής Ενότητας Δελβινακίου του Δήμου Πωγωνίου του Νομού Ιωαννίνων σε Κοινότητα "Ζαραβίνας" καθώς και του ομώνυμου οικισμού "Λίμνη, η" σε "Ζαραβίνα η", κατ' επίκληση του άρθρου 7 παρ. 1 του Κώδικα Δήμων και Κοινοτήτων, που κυρώθηκε με το άρθρο πρώτο του ν. 3463/2006 (Α' 114).

2. Στην παραπάνω εξουσιοδοτική διάταξη του άρθρου 7 παρ. 1 του Κώδικα Δήμων και Κοινοτήτων ορίζονται τα εξής: "1. Η μετονομασία Δήμων, Κοινοτήτων, τοπικών διαμερισμάτων και οικισμών γίνεται με προεδρικό διάταγμα που εκδίδεται με πρόταση του Υπουργού Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, ύστερα από πρόταση του δημοτικού ή κοινοτικού συμβουλίου και σύμφωνη γνώμη του Συμβουλίου Τοπωνυμιών ...". Όπως έχει γίνει δεκτό, κατά την έννοια της διάταξης αυτής, η μετονομασία Δήμου, Κοινότητας, Τοπικού Διαμερίσματος και οικισμού με προεδρικό διάταγμα επιτρέπεται για διάφορους λόγους, όπως ιστορικούς, φιλολογικούς, λαογραφικούς και γλωσσολογικούς, καθώς και όταν η ονομασία αυτών αναγράφεται με εσφαλμένη ορθογραφία σε διατάξεις βασικών νομοθετημάτων, προκειμένου να αποκατασταθεί η ορθή γραφή τους και να αρθούν αμφιβολίες ως προς την ακριβή ονομασία τους (πρβλ. Π.Ε. 33-36/2013 5μ., 45/2010, 180/2008, 127/2008, 37/2006 κ.ά.). Περαιτέρω, κατά την έννοια της ίδιας διάταξης, η μετονομασία Δήμου, Κοινότητας, Τοπικού Διαμερίσματος και οικισμού πρέπει να αιτιολογείται νομίμως και επαρκώς από τα στοιχεία που συνοδεύουν το οικείο προεδρικό διάταγμα (πρβλ. ΣτΕ 4690/1983, 733/1981), το ζήτημα δε αυτό εξετάζεται και στο πλαίσιο του προληπτικού ελέγχου νομιμότητας του σχετικού σχεδίου κατά την επεξεργασία του από το Συμβούλιο της

Επικρατείας, σύμφωνα με το άρθρο 95 παρ. 1 εδ. δ' του Συντάγματος.

3. Με το άρθρο 1 του ν. 3852/2010 "Νέα αρχιτεκτονική της Αυτοδιοίκησης και της Αποκεντρωμένης Διοίκησης - Πρόγραμμα Καλλικράτης" (Α' 87) συνεστήθησαν ανά νομό δήμοι, ως πρωτοβάθμιοι οργανισμοί τοπικής αυτοδιοίκησης, αποτελούμενοι από δήμους και κοινότητες που καταργούνται και από δήμους στους οποίους δεν επέρχονται μεταβολές. Στο άρθρο 2 του νόμου, όπως ίσχυε πριν από την αντικατάστασή του με το άρθρο 4 του ν. 4555/2018 (Α' 133) ορίστηκε ότι η εδαφική περιφέρεια κάθε δήμου αποτελείται από τις εδαφικές περιφέρειες των συνενομένων Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης, οι περιφέρειες δε αυτές αποτελούν τις δημοτικές ενότητες του νέου δήμου και φέρουν το όνομα του πρώην δήμου ή της κοινότητας. Σύμφωνα με την παρ. 2 του ίδιου άρθρου, τα τοπικά διαμερίσματα που προβλέπονταν στο άρθρο 2 του Κώδικα Δήμων και Κοινοτήτων μετονομάζονται, αναλόγως του πληθυσμού τους, σε τοπικές κοινότητες και σε δημοτικές κοινότητες, ενώ, εξάλλου, τοπικές ή δημοτικές κοινότητες αποτελούν και οι δήμοι ή οι κοινότητες που καταργήθηκαν ύστερα από εθελούσια συνένωση, κατά τις διατάξεις του π.δ. 410/1995 (Α' 231), ή συνενώθηκαν με το νόμο 3852/2010 και δεν αποτελούνται από τοπικά διαμερίσματα. Ήδη το άρθρο 2 του ν. 3852/2010, όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 4 του ν. 4555/2018 (Α' 133), ορίζει τα εξής: "1. Η εδαφική περιφέρεια του κάθε δήμου που συνιστάται με τον παρόντα νόμο αποτελείται από τις εδαφικές περιφέρειες των συνενομένων Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης (Ο.Τ.Α.). Οι εδαφικές αυτές περιφέρειες αποτελούν τις δημοτικές ενότητες του νέου δήμου και φέρουν το όνομα του δήμου ή της κοινότητας. 2. Τα τοπικά διαμερίσματα που ορίζονται στο άρθρο 2 του Κώδικα Δήμων και Κοινοτήτων, που κυρώθηκε με το άρθρο πρώτο του ν. 3463/2006 (Α' 114), μετονομάζονται σε κοινότητες, ανεξαρτήτως του πληθυσμού τους. Κοινότητες αποτελούν και οι δήμοι ή οι κοινότητες που καταργήθηκαν ύστερα από εθελούσια συνένωση, σύμφωνα με τις διατάξεις του π.δ. 410/1995 (Α' 231) ή συνενώνονται με τον παρόντα νόμο και δεν αποτελούνται από τοπικά διαμερίσματα ....".

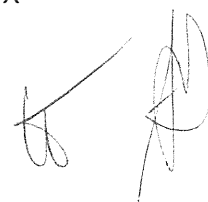

4. Όπως έχει κριθεί (Π.Ε. 33-36/2013 5μ.), από την έννοια των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης ως φορέων διοίκησης τοπικών υποθέσεων, η οποία κατοχυρώνεται στο άρθρο 102 του Συντάγματος, συνάγεται ότι η ονομασία των Ο.Τ.Α. συνδέεται με τη διαδρομή τους στον χώρο και το χρόνο και, συνεπώς, μόνο συναφή προς αυτήν κριτήρια μπορούν να ληφθούν υπ' όψιν για τον καθορισμό της ονομασίας τους. Από τις διατάξεις δε του ν. 3852/2010, που παρατέθηκαν στην προηγούμενη παρατήρηση, προκύπτει ότι η ονομασία και μόνο των συνιστώμενων με το νόμο αυτό δήμων καθορίσθηκε κατά συνεκτίμηση τέτοιων κριτηρίων, ενώ δεν τέθηκε ζήτημα καθορισμού της ονομασίας των δημοτικών ενοτήτων, των τοπικών κοινοτήτων και των δημοτικών κοινοτήτων, οι οποίες διατήρησαν τις προηγούμενες του ως άνω νόμου ονομασίες. Ενόψει των ανωτέρω, η ονομασία των νέων Δήμων, είτε αυτή καθορίσθηκε για πρώτη φορά με το ν. 3852/2010 είτε διατηρήθηκε, δυνάμει των διατάξεών του, ως προγενέστερη αυτού, επιτρεπτός, κατά το άρθρο 102 του Συντάγματος, αποτέλεσε αντικείμενο ρύθμισης του εν λόγω νόμου, με βάση τα προαναφερόμενα κριτήρια, ενώ, εξάλλου, δεν θεμελιώνεται δικαίωμα των καταργούμενων οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης να συμπεριληφθεί η ονομασία τους στην ονομασία του συνιστώμενου δήμου. Συνεπώς, μετά τη θέση σε ισχύ του ν. 3852/2010, μετονομασία Δήμου με προεδρικό διάταγμα, κατ' επίκληση του άρθρου 7 παρ. 1 του Κώδικα Δήμων και Κοινοτήτων, επιτρέπεται πλέον μόνο για εξαιρετικούς λόγους, καθώς και όταν η ονομασία αυτού γράφεται με εσφαλμένη ορθογραφία, προκειμένου να αποκατασταθεί η ορθή γραφή του, ή όταν εμφιλοχώρησε πρόδηλο σφάλμα κατά την απόδοση της ονομασίας, προκειμένου να αρθούν αμφιβολίες ως προς την ταυτότητά του, δεδομένου ότι στοιχεία αναγόμενα σε ιστορικής, γεωγραφικής ή λαογραφικής τάξης κριτήρια ελήφθησαν κατά κανόνα υπ' όψιν και αξιολογήθηκαν κατά τη διαδικασία καθορισμού της ονομασίας των νέων δήμων, η οποία προηγήθηκε της έκδοσης του ν. 3852/2010. Αντιθέτως, η μετονομασία συνιστώμενης με το νόμο αυτό δημοτικής ενότητας, τοπικής κοινότητας και δημοτικής κοινότητας, ή απλώς πλέον κοινότητας, κατ' επίκληση της παραπάνω διάταξης του

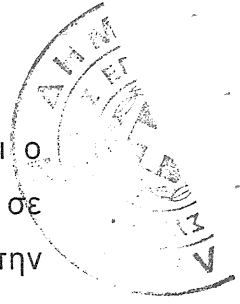
άρθρου 7 παρ. 1 του Κώδικα Δήμων και Κοινοτήτων, εξακολουθεί να επιτρέπεται για διάφορους, συναφείς πάντως προς τα προαναφερόμενα κριτήρια λόγους, όπως ιστορικούς, λαογραφικούς κλπ, δεδομένου ότι η ονομασία αυτή προϋφίστατο του εν λόγω νόμου και δεν καθορίσθηκε με τις διατάξεις του.

5. Το Ελληνικό Κράτος στις αρχές του 20ου αιώνα προέβη σε συστηματική εξέταση και αναθεώρηση των τοπωνυμίων της Χώρας τα οποία είχαν μη ελληνική γλωσσική ρίζα ή προέλευση. Προς τούτο συγκροτήθηκε επιτροπή στο Υπουργείο Εσωτερικών “προς μελέτην των τοπωνυμίων της Ελλάδος και εξακρίβωσιν του ιστορικού λόγου αυτών” με το β.δ. της 31.5 - 8.6/1909 (Α'125). Στην εισηγητική έκθεση του διατάγματος αναφέρεται, μεταξύ άλλων, ότι “Εις το τοπωνυμικόν της Ελλάδος πολλά και παντοειδή έχουν εισχωρήσει ... ξενικά στοιχεία εκτοπίσαντα τα παλαιότερα ελληνικά ονόματα. ... Είναι δ' αι ιστορικά ειδήσεις, αι εν ταις τοπωνυμίαις εγκλειόμεναι, σπουδαίαι και πολύτιμοι, καθόσον διαφωτίζουνσι προς πάντων σκοτεινάς περιόδους της εθνικής ... ιστορίας ... Διά τον λόγον δε τούτον πάσα οιαδήποτε σοβαρά περί των τοπωνυμίων εργασία πρέπει να εδράζηται επί εμβριθούς επιστημονικής γνώσεως των εν αυταίς ιστορικών στοιχείων. Πάσα δ' απόπειρα προς μεταβολήν τοπωνυμίας, άνευ επιγνώσεως του ιστορικού λόγου αυτής, ελέγχει ασύγνωστον επιπολαιότητα. ...”. Στην εν λόγω επιτροπή συμμετείχαν επιστήμονες ασχολούμενοι με την ελληνική γεωγραφία, αρχαιολογία, ιστορία και γλώσσα ή έμπειροι στη διοικητική οργάνωση του κράτους, ενώ, κατά ως άνω διάταγμα, η επιτροπή δεχόταν συμβουλές και μελέτες ειδικών κατά τόπους επιτροπών και διαφόρων άλλων λογίων. Κατ' εφαρμογήν της ανωτέρω νομοθετικής πρωτοβουλίας και ως αποτέλεσμα των εργασιών της επιτροπής, μετονομάστηκαν 2.500 περίπου οικισμοί μέχρι το έτος 1928. Οι μετονομασίες δε αυτές συνεχίστηκαν με μειωμένους ρυθμούς και μετά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο. Μεταξύ των οικισμών που μετονομάστηκαν ήταν, με το διάταγμα της 12.3.1928 (Α' 81), και η Κοινότητα Ζαραβίνας και ο ομώνυμος συνοικισμός σε “Κοινότητα Λίμνης” και “Λίμνη” αντίστοιχα.

6. Στη συγκεκριμένη περίπτωση ο Δήμος Πωγωνίου, κατόπιν του υπ' αριθ. 24/17.10.2018 εγγράφου του εκπροσώπου της Τοπικής Κοινότητας Λίμνης, απέστειλε στο Συμβούλιο Τοπωνυμίων την 235/2018 απόφαση του Δημοτικού του Συμβουλίου, με την οποία υπέβαλε αίτημα για τη μετονομασία της Τοπικής Κοινότητας Λίμνης της Δημοτικής Ενότητας Δελβινακίου σε Τοπική Κοινότητα Ζαραβίνας, καθώς και του ομώνυμου οικισμού "Λίμνη, η" σε οικισμό "Ζαραβίνα, η". Σύμφωνα με την ως άνω πρόταση του Δημοτικού Συμβουλίου, κρίνεται σκόπιμη "...η επαναφορά του παλαιότερου ονόματος Ζαραβίνα το οποίο άλλαξε το 1928 [ΦΕΚ 81/14-5-1928] ... μαζί με τα ονόματα άλλων κοινοτήτων της Επαρχίας Πωγωνίου". Τούτο δε διότι, "από το σύνολο των σαράντα δύο [42] μόνιμων κατοίκων της Τ.Κ. Λίμνης επιθυμούν ενυπογράφως της αλλαγή της ονομασίας ήδη οι ερωτηθέντες τριάντα πέντε [35] ... το όνομα 'Ζαραβίνα' ... είναι επικρατέστερο και εναργέστερο στη γλωσσική λειτουργία όχι μόνο των κατοίκων αλλά και όλης της γύρω περιοχής ... η αλλαγή των ονομάτων με νομοθετικά διατάγματα του 1926, 1927, 1929, 1933 και 1955 έγινε μετά τους βαλκανικούς πολέμους για να ελληνοποιηθούν ονόματα χωριών και τόπων με ρίζα τούρκικη, σλάβικη, βλάχικη ή αρβανίτικη. Η αλλαγή αυτή, χρήσιμη εθνικά, δεν θεωρείται επιτυχής δεδομένου ότι έχουμε ήδη 13 κοινότητες με την ονομασία Λίμνη στην ελληνική επικράτεια, ενώ σαν 'Ζαραβίνα' θα είναι μία [1] και μοναδική ... σε λαούς αγροτοκτηνοτροφικούς, με ισχυρή ιστορική μνήμη, ο χωρόχρονος αποτελεί δυναμικό εσώτερο στοιχείο της ύπαρξή τους με αποτέλεσμα το σύνολο των τοπωνυμίων να εξακολουθεί να επιβιώνει στην καθημερινή τους ζωή ... δεν συντρέχει σήμερα κανένας λόγος γλωσσικής 'κάθαρσης', αντιθέτως ό, τι επιβιώνει, σημαίνει ότι είναι καλό και δυνατό και εμπνέει τους χρήστες - κατοίκους ... Εξ άλλου, ακόμη και σήμερα ενενήντα χρόνια μετά τη μετονομασία, όλοι οι κάτοικοι αλλά και οι καταγόμενοι από αυτήν χρησιμοποιούν την ονομασία - λέξη 'Ζαραβίνα' ... Αποδεικνύεται έτσι διαχρονικά ότι η μετονομασία ήταν ενέργεια βεβιασμένη και ... τείνει να σβήσει την ιστορία του τόπου μας ... η ύπαρξη εδώ και χιλιετίες της πανέμορφης λίμνης η οποία από Συστάσεως του Ελληνικού Κράτους έχει

καταχωρηθεί ως 'Λίμνη Ζαραβίνας' ευρισκόμενη μέσα στα κτηματολογικά όρια της τότε Κοινότητας και έχει χαρακτηριστεί τόσο αυτή όσο και η γύρω περιοχή ως 'περιοχή ιδιαίτερου φυσικού κάλλους' [ΦΕΚ 572/4-10-1983, τ. Β] είναι δηλωτική της συναισθηματικής επιρροής του ονόματος της Ζαραβίνας στη κοινωνική διαχρονία του οικισμού και της περιοχής ... στην Ωραία Πύλη της Εκκλησίας της Ενορίας υπάρχει αναφορά στον τρόπο κατασκευής της, όπου αναγράφεται με κεφαλαία γράμματα 'ΔΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΤΩΝ ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ ΠΑΤΡΙΩΤΩΝ ΧΩΡΙΟΥ ΖΑΡΑΒΙΝΑ - Εκκλησία Άγιος Γεώργιος 1894". Το Συμβούλιο Τοπωνυμιών με το υπ' αριθ. 31/2019 πρακτικό του (θέμα 14ο) γνωμοδότησε, κατά πλειοψηφία, υπέρ της μετονομασίας της Κοινότητας Λίμνης, καθώς και του οικείου οικισμού. Από το πρακτικό αυτό προκύπτει ότι μέλος του Συμβουλίου διετύπωσε την άποψη ότι η ονομασία είναι ξενικής προελεύσεως αλλά δεν έχει αντίρρηση. Έτερο μέλος ζήτησε από τα υπόλοιπα μέλη του Συμβουλίου και από τον Πρόεδρο να έχουν ενιαία γραμμή στην αντιμετώπιση παρόμοιων ζητημάτων και ότι δεν βρίσκει το λόγο για την αιτούμενη μετονομασία. Το ίδιο μέλος επεσήμανε ότι το Συμβούλιο πρέπει να εξετάζει αν το κάθε αίτημα έχει ισχυρή ή χαμηλή πλειοψηφία και αν υπάρχουν κάποιοι που έχουν αντίθετη άποψη. Άλλο μέλος επεσήμανε ότι το αίτημα είναι το ίδιο με κάποιο προηγούμενο και ότι υπάρχει η λίμνη Ζαραβίνα και ότι προφανώς όσοι την επισκέπτονται δεν λένε "πάμε στη Λίμνη", αλλά "πάμε στη Ζαραβίνα". Πρόσθεσε δε ότι Συμβούλιο οφείλει να αφουγκράζεται την τοπική κοινωνία. Έτερο μέλος ζήτησε από το Συμβούλιο να ερευνά τί γίνεται στη συνείδηση του κόσμου και υποστήριξε ότι "στις χιλιάδες αντίστοιχων ζητημάτων αν έλθουν ενώπιον του Συμβουλίου δέκα είναι απειροελάχιστο ποσοστό", ζήτησε δε από το Συμβούλιο να εξετάζει το ομόφωνο μιας απόφασης. Κατά το ίδιο μέλος, το όνομα Ζαραβίνα δεν έχει καταργηθεί εν τοις πράγμασι. Μέλος του Συμβουλίου επισήμανε ότι, ενώ οι μετονομασίες έγιναν το 1926 και το 1930 για συγκεκριμένους λόγους, δεν είναι σαφές γιατί δεν άλλαξαν την εποχή εκείνη και άλλα επίσης ξενικής προελεύσεως τοπωνύμια της περιοχής όπως "Πωγώνι", "Βήσσανη", "Δελβινάκι", "Καλπάκι" κτλ. Στην

αίθουσα εκλήθη και ο εκπρόσωπος του Δήμου ο οποίος ανέφερε ότι ο οικισμός είναι πολύ παλιός. Ήδη από το 13ο αιώνα αποτυπώνεται σε χάρτες ως Ζαραβίνα και από διάφορους περιηγητές που πέρασαν από την περιοχή όπως ο Rouquerville. Η λίμνη της Ζαραβίνας που είναι στα όρια της Τοπικής Κοινότητας έχει καθιερωθεί ως τοπίο φυσικού κάλους και στο δίκτυο Natura 2000. Ολοκλήρωσε την παρέμβασή του λέγοντας “ότι το σύνολο των κατοίκων του χωριού, αλλά και οι απόδημοι όταν λένε ότι κατάγονται από τη Λίμνη Ιωαννίνων τους μπερδεύουν ότι είναι από το νησάκι”.

7. Η μετονομασία της συγκεκριμένης Κοινότητας, κατ’ επίκληση της παραπάνω διάταξης του άρθρου 7 παρ. 1 του Κώδικα Δήμων και Κοινοτήτων, είναι κατ’ αρχήν, επιτρεπτή, κατά τα ήδη εκτεθέντα στην παρατήρηση 4, για συναφείς προς τη διαδρομή της στον χώρο και στον χρόνο λόγους, δεδομένου ότι η ονομασία αυτή προϋφίστατο του ν. 3852/2010 και δεν καθορίσθηκε με τις διατάξεις του. Εντούτοις, η μετονομασία οικισμών και η μεταβολή τοπωνυμίων με διαφορετική της ελληνικής γλωσσική προέλευση αποτέλεσε κεντρική επιλογή της Ελληνικής Πολιτείας κατά τον Μεσοπόλεμο και συνεχίστηκε και μετά τον Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο, ήταν δε αντικείμενο συγκροτημένης πολιτικής με την ίδρυση και λειτουργία ειδικής επιτροπής επιστημόνων προκειμένου να αποτραπούν οι αυθαίρετες και ερήμην της ιστορίας μετονομασίες. Περαιτέρω, τα “νέα” ονόματα συμπληρώνουν ήδη έναν αιώνα ύπαρξης και χρήσης, ενώ ο αριθμός των οικισμών και τόπων που μετονομάστηκαν κατά τον ανωτέρω τρόπο ανάγεται σε χιλιάδες. Συνεπώς, το ζήτημα της ανάκτησης της παλαιότερης ονομασίας των οικισμών και τόπων αυτών είναι ευρύ, χρήζει δε συγκροτημένης και ενιαίας θεώρησης από την Πολιτεία, όπως και η αρχική τους μετονομασία. Υπό τα ανωτέρω δεδομένα, το Τμήμα κρίνει ότι πρέπει να απόσχει από την περαιτέρω επεξεργασία του σχεδίου έως ότου η Διοίκηση διά των αρμοδίων οργάνων της, εκθέσει εγγράφως τις απόψεις της επί του ζητήματος αυτού.

Η παρούσα γνωμοδότηση εκδόθηκε στις 10 Φεβρουαρίου 2020.

Ο Πρόεδρος του Ε΄ Τμήματος

Η Γραμματέας του Ε΄ Τμήματος

Αθ. Ράντος

Δ. Τετράδη

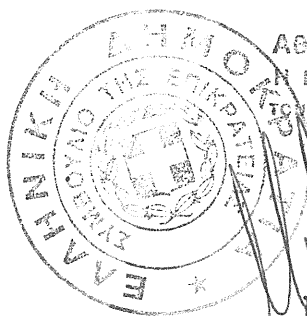
Αυριανός
Η. Σ. Ρολέ
Ⓞ

ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ

Αθήνα, 12-2-2020

Γραμματέας του Ε΄ Τμήματος
του Συμβουλίου της Επιχρησείας

κ.α.θ.

Μ. Μάτσια

